

Οι τρεις εικόνες μας δείχνουν τους ατομικούς χάρτες γέννησης τριών διάσημων ψυχολογικών. Εκφράζουν όμοια την προσωπικότητα και το έργο τους.

Αστρολογία και σύγχρονη βιολογία: Η επικοινωνία

Όλες οι πνευματικές κατευθύνσεις και οι θεραπευτικές μέθοδοι οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα, αν στην πορεία τους δεν παραμορφωθούν: στην επικοινωνία.

Ο άνθρωπος είναι δέκτης και πομπός. Όταν δέχεται επιρροές αισθάνεται, και εκπέμπει όταν δίνει με την πράξη του. Έχει όργανα δεκτικότητας και όργανα εκπομπής. Μέσα από την αναπνοή δεχόμαστε και εκπέμπουμε.

Μπορούμε να φανταστούμε τον άνθρωπο, με τα πόδια στημένα στη γη και το κεφάλι προς τον ουρανό, σα μία διόδο, σα μεσάζοντα, μεταξύ γης και ουρανού. Για να είναι δυνατή η επικοινωνία και το άτομο να μην είναι ένα εμπόδιο στη διέλευση της κοσμικής ενέργειας, μαθαίνει να εξαγνίζεται και να αφήνει να ρέει ελεύθερη μέσα του η ζωτική ενέργεια. Οι αντιστάσεις που ορθώνει ο ίδιος είναι μόνον εμπόδια στην επικοινωνία και εκφράζονται με τις αρρώστιες.

Φωτεινή Αποστολοπούλου

Δρ. Βιολογίας – Καθηγήτρια Γιόγκα

Πολλαπλές πρακτικές μέθοδοι, σήμερα, έχουν στόχο να διευκολύνουν τη διάβαση της κοσμικής ενέργειας μέσα από τον άνθρωπο. Σ' αυτές ανήκουν η αστρολογία και η γιόγκα. Η **αστρολογία** δίνει στον άνθρωπο τη σχέση του με το σύμπαν και πιο ειδικά τα ατομικά του σημεία αντιστάσεως.

Η μέθοδος γιόγκα έχει στόχο την ελεύθερη επικοινωνία μέσα από την αναπνοή στο σύνολό της, που τελικά

είναι η ίδια η κοσμική ενέργεια.

Η αναπνοή - επικοινωνία δε είναι πάντα αντιληπτή με τα μάτια. Γίνεται σε πολλά επίπεδα:

- από ένα άτομο με το περιβάλλον του,
- από ένα άτομο στο άλλο,
- από ένα κύτταρο, ένα όργανο, στο άλλο,
- από ένα σωματίδιο στο άλλο,
- από τον άνθρωπο προς τον ουρανό και τη γη.

Ο άνθρωπος στη σχέση του με την ατμόσφαιρα που τον περιβάλλει

Ο άνθρωπος περιβάλλεται από μία ατμόσφαιρα απ' όπου αντλεί τη ζωτική του ενέργεια, την τροφή του. Αυτή η ατμόσφαιρα έχει χημική σύσταση σε όγκο, 21% οξυγόνο, 78% άζωτο, 1% διάφορα άλλα στοιχεία.

Όμως δεν είναι η χημεία της ατμόσφαιρας που μας απασχολεί στο θέμα, αλλά ο ηλεκτρισμός της. Η υψηλή ατμόσφαιρα είναι ηλεκτρικά φορτισμένη θετικά, η γη στην επιφάνειά της αρνητικά.

Από πάνω προς τα κάτω σχηματίζεται μια βαθμιαία διαφορά του ηλεκτρικού δυναμικού, ίση με 100-150 volts για ένα μέτρο ύψος.

Ο ατμοσφαιρικός ηλεκτρισμός βασίζεται στα μικρά πολύ κινητικά αρνητικά ιόντα. Ο ιονισμός δίνει στην ατμόσφαιρα τις ζωτικές της ιδιότητες.

Το ζώο φορτίζεται θετικά απορροφώντας αρνητικά ιόντα. Αυτά παίρνουν μέρος στις οξειδωτικές και αποξυδωτικές αντιδράσεις του οργανισμού (+, οκ -). Οι ηλεκτρολύτες είναι βιολογικά δραστήριοι με τον ιονισμό τους.

Το ζώο όπως είναι ηλεκτρικός συσσωρευτής, φορτίζεται εντελώς με αρνητικό ηλεκτρισμό (γίνεται θετικά φορτισμένο) και αποβάλλει το περιεσπασμα μέσα από το δέρμα του.

Όσο πιο μεγάλη είναι η έκκριση, τόσο περισσότερο η απορρόφηση ηλεκτρισμού, ακριβώς όπως γίνεται στην εισπνοή και την εκπνοή.

Ιονισμός και χημική σύσταση είναι διαφορετικές έννοιες: λόγου χάρη, το ατμοσφαιρικό στην πόλη και στην εξοχή είναι ουσιαστικά το ίδιο, όμως ο ιονισμός της ατμόσφαιρας από 1 στην πόλη γίνεται 250 και στην εξοχή μόλι 500.

Ο ατμοσφαιρικός ιονισμός εξαρτάται: από τη φυσική ραδιενέργεια της γης, από τον ήλιο (U.V), από την κοσμική ακτινοβολία, συνεχή και διαπεραστική, από τα νερά σε κίνηση και εδάφη (βάλασσα και αέρια).

Ο άνθρωπος ελαφρά ντυμένος, με γυμνά πόδια πάνω στην πρωινή βροσερή γη, είναι ο καλύτερος αγωγός της γης την απορρόφηση των ζωτικών αρνητικών ιόντων.

Η μικροσκοπική επικοινωνία - αναπνοή

Η αναπνοή του ανθρώπου γίνεται αντιόχητα στα όργανά του, στα κύτταρά του ως και στο πιο ελάχιστο σωματίδιό του. Σε όλα τα επίπεδα η διαβίωση είναι ηλεκτρική. Αρχειογράφος είναι το ηλεκτρόνιο στην διαμόρφωση μορφές του.

Μελετώντας όλο και πιο πολύ τις ανταλλαγές μεταξύ ηλεκτρονίων, την επικοινωνία ανάμεσα σε δύο ή περισσότερα ηλεκτρόνια, διεκρινίζουμε τη δική μας προσωπική λειτουργία. Για ένα οργανισμό στο σύνολό του, ο μεγάλος ηλεκτρικός αγωγός είναι το νευρικό σύστημα. Αυτό όμως μπορούμε να το χαρακτηρίσουμε σαν

τον ορατό, μακροσκοπικό αγωγό της βιοενέργειας. Πιο πέρα, όσο κατεβαίνουμε στην κλίμακα των μεγεθών, οι ίδιοι μηχανισμοί μας οδηγούν μέχρι το κύτταρο και μέχρι το ηλεκτρόνιο. Τα προνομιώδη σημεία ανταλλαγών είναι οι **οριακές επιφάνειες**. Πρόκειται για τις μεμβράνες και τα ηλεκτρολυτικά υγρά που τις διαπερνούν. Είναι μεταξύ άλλων οι κυψέλες των πνευμόνων, οι συνάψεις των νεύρων και οι κυτταρικές μεμβράνες των εντέρων.

Αυτές οι οριακές επιφάνειες σχηματίζουν φίλτρα στο πέρασμα της ζωτικής ενέργειας.

Η ελεύθερη κυκλοφορία της ενέργειας, δηλαδή η ανεμπόδιστη επικοινωνία, είναι δυνατή μόνον όταν αυτές οι επιφάνειες λειτουργούν κανονικά. Αν όχι, δημιουργούνται εμπόδια που εκφράζονται με τις αρρώστιες.

Ο Άνθρωπος στη σχέση του με το Σύμπαν

Η Φυσική και η Βιολογία έχουν σε μεγάλο βαθμό ενοποιηθεί η λειτουργία του κυττάρου με το ζωντανό οργανισμό στο σύνολό του: π.χ. η αναπνοή στο κύτταρο και στους πνεύμονες υπακούει στους ίδιους νόμους. Αυτό αφορά ακόμα και τον άνθρωπο, όχι όμως τον άνθρωπο μέσα στον κόσμο του, το Σύμπαν. Γιαυτό πρέπει να αγγιξουμε τα άκρα, από το άπειρο μικρό ως το άπειρο μεγάλο: από τη μοριακή Φυσική ως την Αστροφυσική. Εκεί τα πρότυπα είναι εντελώς όμοια. Από το άτομο στο ηλιακό σύστημα, από ένα ηλεκτρόνιο σ' έναν πλανήτη, γίνεται η επανάληψη του ίδιου μοντέλου, θρικούμε τις ίδιες μαύρες τρύπες, τον ίδιο χωρόχρονο, τη βετική και αρνητική εγκκεντροπία, τις αδύνατες και ισχυρές αλληλεπιδράσεις. Το απειροελάχιστο πρότυπο - το άτομο στη φυσική - με τον πυρήνα γύρω από τον οποίο περιστρέφονται τα ηλεκτρόνια, λειτουργεί με τον ίδιο τρόπο όπως το πλανητικό μας σύστημα γύρω από τον ήλιο.

Όμοιοι κόσμοι σε διαφορετική κλίμακα. Ανάμεσα στη φυσική των σωματιδίων και την αστροφυσική θρικούμε τον άνθρωπο και την επικοινωνία του, τη διαπερατότητα του στην επικοινωνία.

Όταν συνειδητοποιείται η διαίσθηση, κάνουμε ένα βήμα προς τη γνώση του εαυτού μας και του σύμπαντος. Ανάμεσα σ' εμάς και τα στοιχειώδη σωματίδια, μπορούμε να καταμετρήσουμε τις αλληλεπιδράσεις. Ανάμεσα σ' εμάς και τ' άστρα μπορούμε μόνον εν μέρει. Συγκεκριμένα, τίποτα δεν ξεχωρίζει για την επίδραση που έχουν πάνω στον

άνθρωπο, τις ακτινοβολίες που δεχόμαστε από τα διάφορα ουράνια σώματα, για να διακρινουμε τις ιδιότητές τους. Έτσι δεν μπορούμε να μετρήσουμε κατευθείαν την επίδραση των πλανητών πάνω στον άνθρωπο. Όμως η Φυσική εξελίσσεται μαζί με τη συνείδησή μας, ιδιαίτερα αυτόν τον τελευταίο αιώνα.

Για να συνδέσουμε τον άνθρωπο με το σύμπαν, πέρα από τα όμοια πρότυπα, έχουμε τη διαίσθηση και την εμπειρία μέσα από δύο απόψεις που στην αρχαιότητα ήταν ενοποιημένες. Είναι η αστρονομία και η αστρολογία. Αυτές τείνουν και πάλι να συνεργαστούν χάρη στους σύγχρονους φυσικούς που ασχολούνται με τη διαίσθηση του ανθρώπου.

Γιατί δεν αρκεί να καταλάβουμε πώς λειτουργεί το σωματίδιο, πώς λειτουργεί το ηλιακό μας σύστημα και οι άλλοι ήλιοι, δεν αρκεί το ότι έχουμε αναλύσει τον άνθρωπο ως τα χρωμοσώματά του, όταν δεν γνωρίζουμε τη σχέση που οδηγεί από το σωματίδιο στον άνθρωπο και πιο πέρα στα άστρα.

Η αστρολογία μας βοηθάει, από τη μια μεριά να ενώσουμε τον άνθρωπο με το σύμπαν και από την άλλη να καταλάβουμε το πιο ενδομυχικό του δυναμικό.

Η στιγμή που γεννιόμαστε χαρακτηρίζεται από έναν ιδιαίτερο ουράνιο που είναι για μας προσωπικός.

Είναι όμοιος για όλα τα παιδιά που γεννιούνται την ίδια στιγμή στο ίδιο μέρος και όμως είναι διαφορετικός για το καθένα, όπως ένα δαχτυλίδι αποτύπωμα. Ο ουράνιος της γέννησής και η επίδρασή του σε μας εξαρτάται από διάφορους παράγοντες.

1. Από τη φύση των γονίων και των προγόνων μας.
2. Από τα γένη που έχουμε κληρονομήσει και που μας χαρακτηρίζουν παρέχοντας τα έμφυτα αντανακλαστικά.
3. Από το περιβάλλον στο οποίο μετρωκόμαστε, που μας παρέχει αποκτημένα αντανακλαστικά.

Αν γεννηθήκαμε σε μία κάποια οικογένεια, αυτό σημαίνει συναρμογή του πεπρωμένου μας με κάποια οικογένεια, αυτό σημαίνει συμβαίει ανάμεσα σε δύο χημικά στοιχεία που έλκονται για να σχηματίσουν μια νέου τύπου αντίδραση.

Από γενιά σε γενιά δημιουργείται μια συνεχής εξελικτική αλυσίδα. Όμως κάθε κρίκος αποτελεί ένα ειδικό πεπρωμένο διαφορετικό από των γονίων.

Από την άποψη που προσωπικό δυναμικό, η μελέτη του αστρολογικού χάρτη γέννησής μας δείχνει, με την πρώτη ματιά, την πρωταρχική δυσκολία στην επικοινωνία που έχει ν' αντι-

μετωπίσει ένα άτομο, όπως και τις διακλαδώσεις της, που είναι δευτερεύουσες. Μας χρειάζεται όμως να μελετήσουμε τη συμπεριφορά των γονιών και παπουδών, για να αναλύσουμε τον ειδικό μηχανισμό της αρχικής αντίστασης που αντιστοιχεί στο βασικό ατομικό εμπόδιο της επικοινωνίας.

Αυτή η μελέτη μας επαναφέρει στη συνεχή εξελικτική αλυσίδα, στο περρωμένο.

Ο άνθρωπος γεννιέται με ένα φανερό εξωτερικό σχήμα και με κρυμμένες πιθανότητες. Μέσα σ' αυτές τις πιθανότητες υπάρχει η ΑΝΑΓΚΗ της ενσάρκωσης του, βασικός συντελεστής και κύριος δόνατος της ύπαρξής του, εκφορξεί με την ουσιαστική δυσκολία που χαρακτηρίζει τον κάθε άνθρωπο, την αδυναμία του, με άλλα λόγια την φτέρνα του Αχιλλέα.

Ένα μπλοκάρισμα είναι μια δοκιμασία που πρέπει να ξεπεραστεί. Μας δίνεται πάντα με το «νήμα της Αριάδνης» που είναι τόσο ορατό στον χάρτη της γέννησης, όσο και το ίδιο το μπλοκάρισμα.

Όλη μας τη ζωή θγάζουμε στην επιφάνεια, συνειδητοποιώντας τις, όλες μας τις αντιφατικές δυνατότητες. Διασχίζουμε στιγμές έντασης, κρίσης, αρρώστιας. Ο αστρολογικός μας χάρτης προβλέπει τις διάφορες φάσεις, όχι όμως το αποτέλεσμα. Αυτό εξαρτάται από τον τρόπο που θα μεταχειριστούμε τις πιθανότητες μας. Είμαστε σχήματα σε κίνηση. Ένα από τα μεγάλα δώρα που μας έχει κάνει η μοντέρνα φυσική, είναι η απόδειξη ότι ένα σωματίδιο είναι σταθερό σημείο και συγχρόνως κύμα μεταβλητό.

Όμοια συμβαίνει και με το περρωμένο μας: Είναι αρχικά καθορισμένο και συγχρόνως ελεύθερο. Αυτό μας φανερώνεται μέσα από κάθε χάρτη που συνοδεύει μια ζωή.

Ας επιστρέψουμε στην Αναπνοή σαν επικοινωνία. Οι ανταλλαγές γίνονται σε ειδικά σημεία που ονομάζουμε **οριακές επιφάνειες**. Αυτές, από τις νευρικές συνάψεις μέχρι τις κυτταρικές μεμβράνες και στο ελάχιστο μέχρι το ηλεκτρόνιο, προβάλλονται και στο διάστημα. Όσο κύκλιο περιβάλλουν τον ήλιο μας, που σχηματίζουν οι διάφοροι πλανήτες οι οποίοι περιστρέφονται γύρω του, είναι οριακές επιφάνειες και αποτελούν σ' αυτό το επίπεδο εξελικτικά στάδια.

Βρισκόμαστε πλανήτες της ευαισθησίας, πλανήτες της πράξης, πλανήτες της διαίσθησης, πλανήτες της ηναυτικής συνειδησίας κτλ. Κυρίως ξεχωρίζουμε προσωπικούς και ομαδικούς πλανήτες - οι δεύτεροι αφορούν το σύνολο της ανθρωπότητας. Ο άνθρωπος μέχρι τους τρεις τελευ-

ταίους αιώνες, είχε δει στον ουρανό, γύρω από τον ήλιο, ως και τον πλανήτη Κρόνο. Για την ανθρωπότητα οι οριακές επιφάνειες δεν έχουν όλες την ίδια σημασία. Ο **Κρόνος** αποτελεί το ουσιαστικότερο όριο στην ανθρωπινή ιστορία, τη στενή πόρτα στην εξελίξη της συνειδησίας μας.

— Έδωσε στον άνθρωπο την κοινωνικότητα του.

— Στο Μωυσή την εμπνευσία για τους νόμους του.

— Είναι το ξεπέραςμα της ύλης μέσα από τον ασκητισμό, είναι το καθήκον.

— Αντιπροσωπεύει την ενοχή, τη δοκιμασία της ζωής, του χαμένου παραδείσου.

— Είναι ιδιαίτερα, η **αναγκαστική συμπεριφορά** του κοινωνικού ανθρώπου.

Από την Αναγέννηση και μετά ο άνθρωπος συνειδητοποιεί τη βαθύτερη φύση του μαζί με μια αλλιώτικη ελευθερία.

Ο ένας μετά τον άλλο, κάθε αιώνα, ανακαλύπτονται τρεις νέοι πλανήτες. Τους ονομάζουν Ουρανό, Ποσειδώνα, Πλούτωνα.

Ο **Ουρανός**, ο άνθρωπος Προμηθέας, συμπίπτει με τις μεγάλες επαναστάσεις του 18ου αι., όπως και την τεχνολογία.

Στα μέσα του 19ου αι. ανακαλύπτεται ο πλανήτης **Ποσειδώνας**. Είναι ο αντιπρόσωπος του ρομαντισμού, του ιδεαλισμού, της πάλης των τάξεων. Τέλος, γύρω στα 1930, όταν ο Freud έχει εκθέσει τις βασικές για τη μοντέρνα ψυχαναλύση, ανακαλύπτεται ο **Πλούτωνας**. Είναι για μας η συνειδησία του ενστικτώδη εαυτού μας, του πιο αρχαϊκού ανθρώπινου εγκεφάλου. Είναι το αντίθετο της αναγκαστικής συμπεριφοράς του κοινωνικού ανθρώπου, είναι το άτομο με την ηδονή του.

Πλούτωνας σημαίνει: πλούτος, κτήση, κυριαρχία, ηδονή, αλλά και θάνατος χωρίς αντίφαση. Πραγματικά δεν υπάρχει βαθύτερη ηδονή από την ενοποίηση του ανθρώπου με το σύμπαν — πέρα από το θάνατο.

Δύο οριακές επιφάνειες μας πλαισιώνουν: Η γέννησή μας, το στενό πέραςμα της ενσάρκωσης μας από την πρώτη στιγμή διευθετείται για όλη τη δοκιμασία της ζωής από τον Κρόνο. Ο θάνατός μας, διευθετείται από τον Πλούτωνα, τον ελευθερωτή. Σε όλη μας τη ζωή, είναι το όργανο της ελεύθερης μας βούλησης, της βαθύτερης αλήθειας μας.

Αυτή η δεκαετία από το 1980 μέχρι το 1990, εκφορξεί τη σύγκρουση αυτών των δύο πλανητών, μέσα μας και έξω από μας.

Ζούμε ένα φαινομενικό χάος. Όμως η αντίφαση είναι συμπληρωματική,

όπως η γέννηση και ο θάνατος.

Χαρακτηρίζεται το 1981, ως προς τη γη, από τη συγκέντρωση όλων σχεδόν των πλανητών στο ζώδιο του σκορπίου, όπου κυριαρχεί ο Πλούτωνας. Αναμφισβήτητη κυριαρχία. Καθένα πλαίσιο δεν γίνεται για δεκάτο χωρίς αμφισβήτηση. Η αντίφαση αποκρουστικότητα το 1989 μετά από μια νέα πλανητική διανομή: όλοι οι πλανήτες εκτός από δύο θα περιβάλλουν τον Κρόνο μέσα στο ζώδιο του που είναι ο Αιγόκερως από την κυριαρχία του.

Ο Πλούτωνας θα δεσποεί μόνος του μέσα στο δικό του ζώδιο, τον Σκορπίο. Απέναντί τους, το τρίτο σημείο της ισορροπίας θα το έχει ο Δίας στον Καρκίνο.

Ισορροπία των δύο άκρων. Καθένας στο δικό του ρόλο θα φανερώνει τη συμπληρωματικότητα των αντιφάσεων:

— αληθινή, ατομική φύση / κοινωνική συμπεριφορά.

— ηδονή / εξάλωση.

— μεταβλητότητα / δομή

— κύμα / σημείο

— θάνατος / ενσάρκωση κ.τ.λ.

Σε τελευταία ανάλυση είμαστε αναπνοή - επικοινωνία σε όλα τα σημεία και τα επίπεδα. Όλα τα ανθρώπινα μέσα καθαράς αποβλήτους του καλύτερου επικοινωνία, με άλλα λόγια στην απλή.

Astrology and Modern Biology: The Communication

Ph. Apostolopoulou

Sheer human mentality and medical methodology, if left undistorted, lead to communication.

Man functions both as receiver and transmitter. When he receives influences he feels; while he transmits when he offers by acting. He is equipped with organs of receiving and transmitting. We receive and transmit through breathing.

We can conceive man, with his feet firmly on the ground and head towards the sky as a channel, a medium between them. Man has to learn how to become purified and let the vital energy to flow into him if he seeks to communicate and facilitate the regular circulation of cosmic energy. The resistance he himself offers is only an obstacle to the communication and creates mental and physical illness.

Astrology defines man's relation to the universe and points out his personal resistance.